

Fald ikke saa likvide som Hovedbankerne. Nu, der kan jo ogsaa være noget i, at den lille Provinsbank, en Bank med en lille Balance, har altid en Rekurs til de store Hovedbanker. Hvis den har anbragt sine Penge solidt og fornuftigt, og de store Hovedbanker ser den blive gjort til Genstand for et run, vil de i Almindelighed træde hjælpende til og bringe den ud over den rent lokale Krise, som forskellige Rygter i denne eller hin By tilfældigvis skaber. Som Følge deraf har vi ikke blot den Bestemmelse, at Bankinspektøren skal sætte en vis Frist, for at disse Banker skal forberede sig paa at blive solide, men desuden med Henblik paa Provinsbankerne indsat den Sikkerhedsventil, at Bankinspektøren kan tillade, at Fordringer paa andre indenlandske Banker end Nationalbanken, med andre Ord Fordringer paa deres københavnske Forbindelse, kan medregnes efter samme Regler som Fordringer paa Nationalbanken, altsaa medregnes som kontant Beholdning. Derfor behøver man ikke af Hensyn til de kære Provinsbanker her at stemme imod, thi der er, som sagt, aabnet en Sikkerhedsventil for deres Vedkommende. For de store Hovedbankers Vedkommende vil det derimod efter min Mening være i allerhøjeste Grad betænkeligt, om man dér vilde, som jeg har udtrykt nu, slappe Fordringer til Likviditet, nedsætte den under, hvad de selv i dette Øjeblik faktisk mener er nødvendigt; og jeg kan kun gentage, at dette med Rette maa kunne opfattes af dem som en Slags Anvisning paa herefter ikke at tage det saa nøje.

Og dette hænger jo sammen med mange andre Forhold. Om faa Aar skal vi efter vor sidste Vedtagelse have Nationalbankens Forhold op til Revision, og det er vel ikke udelukket, at det engelske Syn paa Bankernes Maade, altsaa ogsaa paa den seddeludstedende Banks Maade at fungere paa da kunde være trængt saaledes igennem herhjemme, at det slet ikke vil blive muligt, efter at den nye Nationalbanklov er vedtaget, for disse Banker saaledes uden videre at ty til Nationalbanken. En Bankdirektør sagde til mig en Dag, da vi talte om denne Ændring: Ja, Nationalbanken har jo den forbandede Pligt og Skyldighed at hjælpe de københavnske Banker i Tilfælde af Vanskeligheder. Jeg maa sige, at Nationalbanken har efter min Opfattelse, altsaa efter britisk Opfattelse, netop ingen forbandet Pligt og Skyldighed dertil, men den vil blive nødsaget dertil efter denne Lov. Denne Lov vil, om jeg saa maa sige, skabe en moralsk Nødvendighed for National-

banken til at hjælpe dem, med andre Ord: denne Lov vil, vedtaget i den Form, hvori den højtærede Handelsminister har forelagt den, ogsaa uden at maaske mange aner det, komme til at foregribe, hvad vi eventuelt vil gøre paa Nationalbanklovgivningens Omraade. Thi det er klart, at hvis vi vil gaa over til britisk Mønster, hvad jeg mener, vi bør og ogsaa vil komme til, maa Nationalbanken ganske naturligt stille sig paa det Standpunkt, at den er ikke til for at hjælpe Banker, der har bundet deres Kapital for haardt, men den er til for at betrygge dansk Pengevæsen og holde den danske Mønt paa Verdenskvalitetens Højde, og dette Hverv staaer saa langt over det at være den sidste Kreditkilde, at det maa den først og fremmest varetage. Men sætter den hele sin Styrke og Kraft ind paa at varetage dette Hverv, vil den heller ikke kunne holde til at skulle være det, som denne Banklov i den Skikkelse, hvori den foreligger fra Regeringen, forudsætter, at den skulde være. Derfor maa jeg advare imod at vedtage den paagældende § 11 i den Skikkelse, hvori den højtærede Minister har forelagt den, og indtrængende tilraade at vedtage Mindretallets Forslag. Først derigennem vil der skabes en virkelig Betyggelse for Publikum, først derigennem vil der i nogen Maade paa nødtørfigste Vis være skabt nogen Garanti for, at vore Hovedbanker, de Banker, som det i denne Henseende kommer an paa, holdes likvide. Med andre Ord, hvis ikke dette Likviditetskrav fastholdes, vil denne Banklov kunne gøre langt mere Skade end Gavn, og det vilde være at føre Befolkningen bag Lyset at give den den Forestilling, at der ved en Lov, som mangler en saadan Likviditetsbestemmelse, skulde være sket en Betyggelse af dansk Bankvæsen, saaledes at man nu herefter roligt kunde stole paa dansk Bankvæsens sunde Udvikling; lige det modsatte vil blive Tilfældet.

Bramsnaes: Ændringsforslag Nr. 5 er, som det fremgaar af Betænkningen, stillet af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der nu havde Ordet, i Forbindelse med de to socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget; det tredie socialdemokratiske Medlem af Udvalget, Lewinsky, har desværre paa Grund af Sygdom ikke kunnet være med ved Betænkningens Afgivelse. Dette Ændringsforslag, som angaar Bankernes Likviditet, er jo udførligt motiveret af den sidste ærede Taler, og jeg skal ikke komme langt ind paa det, idet jeg naturligvis er fuldstændig